

udnyttet i bekendtgørelse nr. 158 af 4. marts 1998, som giver en udvidet sikringsdækning efter loven for børn og unge samt voksne, der er optaget i døgnophold i boformer m.v.

Døgnopholdet er det afgørende kriterium for den udvidede dækning, som omfatter aktiviteter af enhver art, som er forbundet med opholdet. Voksne personer i døgnophold er således sikret en bedre dækning end andre voksne, da den udvidede dækning efter bekendtgørelsen i realiteten indebærer, at voksne personer med døgnophold i boformer m.v. også er sikret i fritiden efter arbejdsskadesikringsloven.

Forslaget er en konsekvens af normaliseringen af tilværelsen for voksne personer i døgnophold, som i dag får udbetalt deres pension og betaler for ophold og andre ydelser. De bør derfor også selv betale for egne fritidsulykkesforsikringer.

Forslaget indebærer, at den nævnte bekendtgørelse skal revideres.

Det foreslås i stk. 4 at indføre en hjemmel til beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om, i hvilket omfang skader, der indtræder under befordring til og fra arbejde, er omfattet af loven.

Skader opstået under befordring til og fra arbejde er efter gældende regler som udgangspunkt ikke omfattet af loven. Baggrunden er, at arbejdsgiveren ikke har nogen indflydelse på forholdene under de ansattes færden til og fra arbejde. I særlige tilfælde har befordring mellem hjem og arbejdssted imidlertid karakter af egentligt arbejde i arbejdsgivers interesse og de ansatte vil dermed være omfattet af loven.

Det drejer sig eksempelvis om skader, der indtræder under befordring organiseret af arbejdsgiveren. Ligeledes er skader opstået under befordring til og fra arbejde i forbindelse med tilkaldvagt omfattet af loven. Et tredje eksempel er den situation, at en arbejdstager under befordring til og fra arbejde skal udføre et ærinde for arbejdsgiver. Her gælder efter praksis, at såfremt ærindet for arbejdsgiver medfører en afvigelse fra den pågældendes sædvanlige rute fra hjem til arbejdsplads, vil vedkommende være sikret under befordringen. Omvendt vil vedkommende sædvanligvis ikke være sikret, hvis ærindet ikke medfører afvigelse fra den normale rute mellem hjem og arbejdssted.

Afgrænsningen af, i hvilke tilfælde og under hvilke forudsætninger arbejdstager undtagesvis er omfattet af loven under befordring til og fra arbejde, er hidtil fastlagt via administrativ praksis og retspraksis.

Med forslaget ønskes denne praksis præciseret i bekendtgørelsesform. Forslaget tilsigter ikke ændringer i den nugældende praksis, hvorefter skader opstået

under befordring mellem hjem og arbejdssted undtagesvis vil være omfattet af loven. Der ønskes alene en kodificering af praksis.

Til § 5

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 5, idet der foretages en række ændringer i konsekvens af, at den sikrede personkreds udvides med selvstændige erhvervsdrivende og forslaget om de nye forenklede skadebegreber.

Forslaget til stk. 1-3 er en konsekvens af forslaget om, at selvstændige erhvervsdrivende bliver omfattet af loven.

Forslaget til stk. 4-6 er en konsekvens af forenklingen af skadebegreberne.

Forslaget til stk. 2 pålægger selvstændige erhvervsdrivende en pligt til at sikre deres egen person mod følgerne efter en arbejdsskade. Det foreslås, at selvstændige har samme pligter efter loven i forhold til at sikre sig selv, som arbejdsgivere har over for at sikre deres ansatte.

Samtidig foreslås det at ophæve gældende lovs § 5, stk. 3, som indeholder en specieregulering for visse fiskere. Behovet for denne specielle regel for disse fiskere bortfalder, idet de som andre selvstændige erhvervsdrivende bliver omfattet af lovens generelle regler.

Til § 6

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 6, idet der foretages en række ændringer i konsekvens af, at den sikrede personkreds udvides med selvstændige erhvervsdrivende og forslaget om de nye forenklede skadebegreber.

Til § 7

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 7.

Til § 8

Bestemmelsen afløser gældende lovs § 9. Bestemmelsen indeholder forslag til de nye skadebegreber og indeholder tillige definitionen på en arbejdsulykke i overensstemmelse med regeringens arbejdsskadereform.

Det foreslås, at den gældende § 9 omformuleres, således at de tidligere 4 skadebegreber reduceres til 2: arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

Ved det foreslåede *stk. 1* beskrives generelt, at ved »arbejdsskade« forstår både arbejdsulykke og erhvervssygdom. Dette stykke indeholder tillige en vigtig afgrænsning af lovens dækning, der ikke søger at ændre på gældende administrativ praksis. Efter den